

Pályázat tagintézmény-vezető állás betöltésére

Készítette: Tóth Betti

2016

Tartalomjegyzék

Pályázói Nyilatkozat	1
I. Motivációs nyilatkozat	2
II. Szakmai Önéletrajz	4
III. Pedagógiai és vezetői hitvallás	7
IV. Helyzetelemzés	9
1. Az iskola története	9
2. Személyi feltételek	10
3. Tárgyi feltételek	10
V. Helyzetelemzésen alapuló vezetési program	12
1. Fejlesztési elképzeléseim	13
VI. A Pressley Ridge program röviden	17
1. A Pressley Ridge módszer 12 alapelve	17
2. A Pressley Ridge módszer alkalmazásának feltétele	18
3. A Pressley Ridge módszer megvalósításának lehetősége iskolánkban	18
VII. Záró gondolatok	21
Mellékletek	

PÁLYÁZÓI NYILATKOZAT

Alulírott Tóth Betti pályázatot nyújtok be a Nemzeti Közigazgatási Intézet Közszolgálati Személyzetfejlesztési Főigazgatóság honlapján megjelent pályázati felhívás alapján a Kecskeméti Belvárosi Zrínyi Ilona Általános Iskola Tóth László Általános Iskolája (6000 Kecskemét Czollner tér 1.) tagintézmény-vezető állására.

Pályázati adatbázisban szereplő azonosító száma: KLIK/025/408/2016

Kijelentem, hogy a 2011. évi CXCV. tv 98.§ (8) szerinti, a magasabb vezetői állás betöltésére előírt, valamint a pályázati kiírásban szereplő feltételeknek megfelelek, és ennek igazolásait mellékelem.

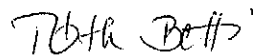
Nyilatkozom arról, hogy hozzájárulok a teljes pályázati anyagom, az eredetivel teljesen megegyező sokszorosításához és továbbításához a döntéshozók és a véleményezők számára.

Nyilatkozom, hogy hozzájárulok a pályázati anyagban szereplő személyes adataim pályázati eljárással összefüggésben való kezeléséhez.

Pályázatomhoz mellékelem a következőket:

- Motivációs nyilatkozat
- Szakmai önéletrajz
- Szakmai helyzetelemzésre épülő fejlesztési elképzelés és vezetői program
- Végzettségeket igazoló oklevelek másolatai
- Szakmai gyakorlati idő igazolása
- Erkölcsi bizonyítvány

Tisztelettel:

Tóth Betti

6100 Kiskunfélegyháza,

Móra Ferenc tér 19.2/8.

Tel: 70/332-20-60

e-mail: tbebe13@gmail.com

I. MOTIVÁCIÓS NYILATKOZAT

Élethivatásomnak a pedagógus pályát választottam. Mindig is szerettem a tudásomat megosztani másokkal, megtanítani azokat a dolgokat, amelyek számomra fontosak, érdekesek. 22 évesen kezdtem el dolgozni először az általános iskolában, ahol én is megkezdtem iskolai tanulmányaimat. Szerencsés voltam, mert még az általam oly nagyra tartott tanáraink, akik engem is oktattak annak idején a munkatársaik sorába fogadtak. Hálával és köszönettel tartozom nekik, mert ők voltak azok, akik megtanítottak tanárnak, pedagógusnak lenni. Az eddigi pályán eltöltött évek alatt megszereztem egyfajta tudást és tapasztalatot. A kihívásokat mérlegelem és a biztonságos döntések híve vagyok. Igyekszem döntéseimet másokkal összehangolva és nem pedig mások kárára meghozni. Szeretem az önálló ötletekkel, megoldásokkal rendelkező embereket. Képes vagyok a biztonságos, bizalommal teli környezet megteremtésére magam körül. Pedagógiai munkámat mindig egyszerre jellemezte a tanulókkal szembeni következetes elvárás, ugyanakkor az empátia és a segítség is. Célom mindig az volt, hogy a diákok megszeressék a tanulást ne pedig egy kötelező tevékenységnek tekintsék. Nagyon fontosnak tartom, hogy hogyan osztsuk meg a tudásunkat a felnövekvő generációval, mert egy tananyagon keresztül nem csak tényanyagot közvetítünk, hanem a mindennapi élet kihívásaira válaszolni is megtanítjuk őket. A tanítással párhuzamosan fontos a nevelés. Sokszor kapok vissza volt tanítványaimtól pozitív visszajelzést még évek múltán is, mert emlékeznek az órák hangulatára, emlékeznek a mondanivalóra vagy csak arra, hogyan tanítottam meg érvelni őket, vagy kiállni magukért. Nem az a fontos, hogy mindig emlékezzen egy évszámra, szabályra vagy képletre! Az a fontos, hogy az életre tanítsuk meg a gyerekeket! Különösen fontos ez a mai rohanó világban, hogy megtanítsuk őket eligazodni a sok-sok különféle inger között, megtanítsuk mi a helyes, a jó.

Olyan iskolában tudom elképzelni magam, ahol a tanulók szabályok között élnek, ugyanakkor szabadon fejlődhetnek, gyarapíthatják tudásukat. Fontos számomra a szabályok betartása, betartatása, a következetesség, a tanulói sajátosságokhoz való igazodás, de a folyamatos tanulmányi teljesítmény is. A tanulókat segíteni kell abban, hogy élményeket szerezzenek az iskolai élet mindennapjaiban is.

Pályázatom beadásakor a szakmai fejlődésem mellett az is motivált, hogy az iskola eredményességét, fejlődését a nevelőtestülettel együtt elősegítsem. Véleményem szerint a jó vezető ismérve nem csak az adott munkakör betöltéséhez szükséges képesítés megléte, hanem

a jó szakmai felkészültség, a felelősségteljes döntési- és irányítási képesség, az elhivatottság és a saját magába vetett hit és bizalom is aziránt, hogy a legjobb tudása szerint képes a feladata ellátására.

Az iskolában eltöltött egy tanév alatt volt alkalmam beletekinteni a mindennapi életbe, már látom, mi az, amin változtatni kell, mit kell megreformálni, hogy jól működő intézmény legyen ismét ez a nagy múlttal rendelkező iskola. Nagyon fontos számomra a hagyományok megőrzése és az új hagyományok teremtése. Az iskola szerencsésnek mondható, hiszen a sok-sok viszontagság dacára olyan pedagógusgárdával rendelkezik, akik nagy szakmai tudással rendelkeznek és képesek alkalmazkodni a rohamosan változó világ és oktatás kihívásaihoz. Mindehhez első körben a nyugalom és a biztonság érzése kell; ha ez már megvan, a fejlődés, a változás is elindulhat.

Tóth Betti

II. SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

1. Személyi adatok

Vezetéknév/utónév: Tóth Betti

Lakeím: 6100 Kiskunfélegyháza, Móra Ferenc tér 19. 2/8.

e-mail cím: thebe13@gmail.com

2. Szakmai tapasztalat

Időtartam: 2015.szeptember 1- 2016. augusztus 31.

Foglalkozás/beosztás: megbízott tagintézmény vezető

Főbb tevékenységek, feladatkörök:

- közoktatás vezetés
- tanügyigazgatás

Munkáltató neve és címe: Kecskeméti Belvárosi Zrínyi Ilona Általános Iskola Tóth László Általános Iskolája, 6000 Kecskemét Czollner tér 1.

Időtartam: 2013.augusztus 16- 2015. augusztus 31.

Foglalkozás/beosztás: nevelési igazgatóhelyettes

Főbb tevékenységek, feladatkörök:

- közoktatás vezetés
- tanügyigazgatás
- érettségi, szakmai vizsgaszervezés

Munkáltató neve és címe: Szent Benedek Gimnázium, Szakképző Iskola és Kollégium Kiskunfélegyházi Petőfi Sándor Tagintézménye
6100 Kiskunfélegyháza Kossuth u. 24.

Időtartam: 1999.október 1 - 2013.augusztus 15.

Foglalkozás/beosztás: történelem-francia szakos tanár

Főbb tevékenységek, feladatkörök:

- osztályfőnök
- tanulószobás nevelő
- DÖK segítő pedagógus
- Iskolaszéki összekötő pedagógus
- Igazgatótanácsi tag

- Közalkalmazotti Tanács tag
- pályaválasztási koordinátor
- tehetséggondozás
- szakkör
- közösségi munkák, táborszervezés, érdekképviselő

Munkáltató neve és címe: TKIKI 6100 Kiskunfélegyháza Batthyány Lajos u.12-16.

Időtartam: 2007. szeptember 1- 2008.január 18.

Foglalkozás/beosztás: francia szakos óraadó tanár

Főbb tevékenységek, feladatkörök:

- szakmai feladatok ellátása

Munkáltató neve és címe: Constantinum Intézmény, 6100 Kiskunfélegyháza Petőfi S. u. 2.

Időtartam: 1999.szeptember 1-2000. június 31.

Foglalkozás/beosztás: történelem szakos tanár

Főbb tevékenységek, feladatkörök:

- szakmai feladatok ellátása

Munkáltató neve és címe: Petőfi Sándor Általános Iskola
6100 Kiskunfélegyháza Kossuth Lajos u. 31.

3. Tanulmányok

Időtartam: 2013-2015

Végzettség/képesítés: Közoktatási vezető és pedagógus-szakvizsga szakirányú továbbképzési szak

Oktatást/képzést nyújtó intézmény neve, típusa: BME Gazdaság- És Társadalomtudományi Kar Alkalmazott Pedagógia és Pszichológia Intézet Műszaki Pedagógia Tanszék

Időtartam: 2003-2005

Végzettség/képesítés: francia nyelv és irodalom szakos tanár

Oktatást/képzést nyújtó intézmény neve, típusa: Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar

Időtartam: 1999-2001

Végzettség/képesítés: történelem szakos középiskolai tanár

Oktatást/képzést nyújtó intézmény neve, típusa: Szegedi Tudományegyetem

Időtartam: 1994-1999

Végzettség/képesítés: történelem szak

Oktatást/képzést nyújtó intézmény neve, típusa: Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola

Időtartam: 1990-1994

Végzettség/képesítés: érettségi

Oktatást/képzést nyújtó intézmény neve, típusa: Móra Ferenc Gimnázium,
Kiskunfélegyháza

III. PEDAGÓGIAI ÉS VEZETŐI HITVALLÁS

„ha a sokféleség között célpont és célt talál, nagy dolgot szülhet. Mindenki megőrzi másságát, de egy irányba húz. Ez a fejlődés útja az élet minden színterén.”

- Müller Péter -

Müller Péter nálam szebben fogalmazta meg azt, amiben én hiszek, hogy a céljainkat csak közösen érhetjük el úgy, hogy közben megmaradunk önmagunk.

Vezetőként nagy szükségem van a sokszínűségre, a másfajta gondolkodásra, mert hiszem, hogy csak akkor tudunk előre jutni, ha ezt a sokszínűséget egy egészé gyúrjuk, hiszen akkor mindenki érdekeltté válik a cél megvalósításában. Nem hiszek abban, hogy csak egyféle úton lehet eljutni egyik pontból a másikba! Tudom, hogy mindenki képes elérni a célt, tudom, hogy ehhez némelyikünknek kevesebb, másoknak meg több időre van szükségük. Ehhez elengedhetetlen egy támogató légkör megteremtése, amelyben a nevelőtestület tagjai mernek gondolkodni, mernek véleményt nyilvánítani, ugyanakkor képesek együtt dolgozni, kompromisszumokat kötni. Nagyon fontos számomra, hogy az iskolában megfelelő feladatmegosztással mindenki sikeresnek és hasznosnak érezze magát a nevelőtestület tagjaként.

Milyen munkahelyet tudok elképzelni?

- Ahol a nevelőtestület tagjai, a technikai dolgozók fontosnak érzik munkájukat, számíthatnak a másokra.
- Ahol a pedagógusok szeretik a munkájukat.
- Ahol jó bemenni dolgozni.
- Ahol a kicsi siker is siker.
- Ahol tudunk örülni a másik sikerének, eredményeinek.

Milyen iskolát képzelek el?

- Ahol fontos a gyermekközpontúság.
- Ahol a gyerekek szívesen járnak, mert tudják, hogy a tanulás egyfajta kiutat jelent számukra.
- Ahol nem csak a tananyagra tanítjuk meg a gyereket, hanem neveljük is.
- Ahol a gyerek otthon nem megszerezhető hiányosságait pótoljuk.
- Ahol alkalmazkodunk az életkorhoz és sajátos igényekhez.

– Ahol a mentális életkort próbáljuk közelebb hozni a valódi életkorhoz.

Az oktatási célok többségét nem mi határozzuk meg, hanem az oktatáspolitikai. Azokon nem változtathatunk, csak a saját belső céljainkkal együtt egy kicsit átesoportosíthatjuk, súlyozhatjuk. A vezető felelőssége ezen központi és belső célok szinkronba hozatala.

Vezetőként munkám során a törvényesség, a jogszerűség a vezérelvem. Ennek megfelelően munkámat a törvények, jogszabályok, a fenntartó döntései és az alapdokumentumok határoolhatják be.

IV. HELYZETELEMZÉS

Intézmény neve: Kecskeméti Belvárosi Zrínyi Ilona Általános Iskola Tóth László Általános Iskolája

Székhelye: 6000 Kecskemét Czollner tér 1

OM azonosítója: 200920

Feladatellátási hely azonosítója: 004

Felügyeleti és irányító szerve: Klebelsberg Intézményfenntartó Központ Kecskeméti Tankerülete

1. Az iskola története

Az iskola épülete már 1893 óta tölti be oktatási funkcióját. Az eltelt 123 év nem volt mindig egyszerű és volt, hogy az iskolának be kellett zárnia a kapujait, hol tüzelőhiány miatt, hol természeti katasztrófa miatt. Az iskola épülete a II.világháború alatt orosz katonai sebesültekórházként működött. A sok viszontagság dacára azonban az iskola fokozatosan fejlődött. Az első tanévben 10 tanteremmel és 784 tanulóval kezdte meg működését, a XIX-XX.század fordulóján több mint 1200 tanulóval büszkélkedhetett. A nagyszámú gyereksereg és az épület alapterülete megkívánta a délelőtti-délutáni párhuzamos tanítást, sőt a szombati oktatást is, aminek 1982-es tanévtől lett csak vége, igaz ezt az infrastruktúra bővítése tette lehetővé. Az idegen nyelv oktatása mindig fontos volt az iskola vezetőségének, 1953-ban indult az első orosz tagozatos osztály, de 1984-től német nyelvet is oktattak az akkori pedagógusok. A mindennapos testnevelés igénye iskolánkban már jóval korábban begyűrűzött, hiszen már az 1970-es években büszkélkedhetett az épület salakborítású pályával, futópályával, lelátóval, sőt az 1971-72-es tanévben elindult az első testnevelés tagozatos osztály. Az iskola diákjai szép számmal értek el kimagasló eredményeket a sport területén az elmúlt évek alatt. 1994-től az újonnan épült sportcsarnokkal és a 2000-ben épült műfüves pályával, öltözőkkel, kiszolgáló helyiségekkel már minden feltétel adott volt a testnevelés tagozat számára.

Iskolánk névadója Kecskemét város szülötte, aki mindig is vonzódott az irodalomhoz, a sporthoz, az újságíráshoz. Aki nemcsak újságíró, hanem lapszerkesztő, sőt Kecskemét város polgármestere is volt. A III.számú iskola 1979. szeptember 29-étől Tóth László Általános

Iskola néven él tovább. A Tóth László név kötelez, hiszen 1980-81-es tanévtől kezdve a legjobb tanulmányi eredményt elért tanuló részesül a Tóth László díjban, amit névadónk özvegye alapított.

A tanulólétszám csökkenése miatt az épület kihasználatlan termébe beköltözött a Városi Logopédia intézménye, munkatársaival azóta is szorosan együttműködve, a mindennapjainkat együtt élve töltjük.

A 2007-es iskolai átszervezések intézményünket is érintették. Ekkor alakult meg 2 óvoda és 6 általános iskola integrációjából a Belvárosi Óvoda és Általános Iskola, majd 2013-tól a Kecskeméti Belvárosi Zrínyi Ilona Általános Iskola tagintézménye lettünk.

2. Személyi feltételek

A 2015/2016-os tanévben 185 tanuló jár az iskolába. 88 fő alsó tagozatos (*számított létszáma:117 fő*) 97 fő felső tagozatos (*számított létszáma:114 fő*).

13 tanulócsoporttal rendelkezünk. Tanulóink 60%-a szakértői vélemény alapján fejlesztésre szorul (*43 fő SNI kategória, 69 BTMN kategória*), 32%-a hátrányos vagy halmozottan hátrányos helyzetű (*6 fő hátrányos helyzetű, 55 fő halmozottan hátrányos helyzetű*), 60%-a rendszeres gyermekvédelmi ellátásban részesül (*112 fő*).

A tanulókat ismereteik elsajátításában 32 fős tantestület, 5 óraadó kolléga és év elején még 3 most a II. félévtől csak 2 fejlesztő pedagógus segíti, ami ennyi gyermek mellé kevés!

Az idei tanévben csak nehezen sikerült betölteni minden státuszt. Az egyes álláshelyek tartós betöltetlensége miatt állandó volt a mindennapi helyettesítés. Az óraadók plusz terheket róttak intézményünk dolgozóira, hiszen hozzájuk kellett igazítani minden alkalommal az órarendet, a helyettesítésben, ügyeleti feladatok ellátásában nem számíthattunk rájuk. Tapasztaltuk, hogy a nem kellő motiváltság, a megfelelő szakmai tapasztalat hiánya miatt az óraadók fluktuációja igen nagymértékű volt.

3. Tárgyi feltételek:

Iskolánkban 13 osztályterem 5 szaktanterem és egy tornacsarnok áll rendelkezésünkre. A területi feltételek ideálisak az oktatáshoz, de az épület állaga már nem. A külső vakolat omlik, az ablakok nem záródnak rendesen, tömítés már szinte nincs bennük. Az ablaktöréshez az is elég, ha erősebben csukjuk be a nyílászárót. Az épületen belüli ajtók állapota rossz, némelyik cseréjére szorul, az épület tetőszigetelése is javításra szorul, hiszen állandóak a beázások.

Az osztálytermekre, folyosókra ráférne már egy tisztasági festés és némely tantermi táblát is át kellene festeni, mert azokra már nem lehet írni. A tantermek berendezése még jó, feltéve ha némelyik tanuló nem abban leli örömét, hogy a füzetek helyett a tanulói padra írjon! Minden közintézményben sarkalatos kérdés a vizesblokk. Így van ez nálunk is, ami felújításra szorul. A 2003-ban épített iskolai játszótér már használhatatlan. A fából készült játszótérek hátránya, hogy évente kezelni kell a fát az állagmegővés érdekében, a felújítás szinte valamennyi eszköz cseréjét jelentené.

V. HELYZETELEMZÉSEN ALAPULÓ VEZETÉSI PROGRAM

„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.”

- Kodály Zoltán -

Idővel majd minden pedagógusnak el kell tudnia számolni a saját lelkiismeretével, belső bírójával. Velünk is előfordult már, hogy emlékszünk egy tanárunk mondatára, a dicséretére, a dorgálására vagy egyszerűen csak egy pedagógusnak köszönhetjük, hogy azzá váltunk, amik most vagyunk. Ez a felelősség most a mi „terhünk”! A tanítók, tanárok feladata az ismeretek átadásán és a nevelésen túl az emberségük átadása, hogy példaképek lehessenek. A pedagógiai munka során mi vagyunk azok, akik következetesen és állandóan vállaljuk értékeinket a megnyilvánulásainkban, viselkedésünkben, gesztusainkban. Hiszem azt, hogy érzelmi neveléssel meg lehet alapozni a harmonikus emberi együttélés alapjait.

Fontos, hogy szót ejtsék iskolánk tanulói összetételéről. A tanulóink többsége a szegénység és a mélyszegénység határmezsgyéjéről kerül ki. Társadalmi hovatartozásukat tekintve a roma kisebbséghez tartoznak. A szülőknek fontos lenne, hogy gyermekük végezze el a 8 általános osztályt és utána szakmát tanuljon, hiszen a szülők többségének nincs szakmája. sőt 8 általános osztállyal sem rendelkeznek.

A családok többségében a szülőknek nincs állandó munkahelyük. közfoglalkozásúak vagy alkalmi munkavállalók. Nagyfokú a bukások száma, mert a tanulóink zöme nem fordít energiát az otthoni tanulásra és a támogató szülői háttér sem adott ehhez. Az iskola pedagógusaira az a teher hárul, hogy a tananyagot iskolai keretek között sajátíttassák el a tanulókkal. Nagyon nehéz feladat ez, amikor elmarad az otthoni tanulás, a begyakorlás, a rögzülés. Minden, amit tanulóink megtanulnak, az a kollégák leleményességén múlik az iskola falain belül és nem az otthoni motiváción. Nagyon nehéz így jó eredményeket elérni és versenyre kelni a többi iskolával, de nem lehetetlen.

Minden osztályban vannak magatartászavaros tanulók, akik „tönkre tudják tenni” a tanórákat, ezért nagyon fontos az ő integrációjuk, amire a későbbiekben még kitérek.

Az iskolánk tanulóinak 60%-a (112 fő) fejlesztésre szorul és ez a szám évről évre csak nő!

Egyre gyakrabban tapasztaljuk, hogy az 1. osztályba beiratkozott tanulóink mentális életkora nem éri el a biológiai életkornak megfelelő szintet. A szociális készségek terén is jelentős

elmaradással rendelkeznek, ezért a beszoktatási időszak hosszabbra nyúlik. Fontos, hogy ha van az iskolában egy olyan pedagógusokból álló csapat, aki épp erre dolgozott ki módszert, hagyjunk nekik teret, mert csak így érhetünk el eredményeket.

Célom az, hogy ezek a gyerekek is a 8. osztály végén ugyanazokkal az esélyekkel induljanak a középiskolába, bárhol is vannak a gyökereik.

Célom, hogy a 8. osztály végére tanulóinknak:

- legyen rövid és hosszú távú célja,
- legyenek képesek testileg, szellemileg, erkölcsileg, fizikailag az egészséges életre.
- legyenek szellemileg fogékony, érzelmileg gazdag, erkölcsös emberek,
- rendelkezzenek a megújulás és alkalmazkodás képességével,
- jellemezze őket a közösségi, a valahova tartozás érzése,
- tudjanak felelősséget vállalni önmagukért és másokért,
- legyenek határozottak, ugyanakkor toleránsak,
- legyenek tanulni vágyók és tudni akarók,
- legyenek igényesek önmagukkal szemben és
- fontos legyen számukra a környezetharát életmód, a környezettudatosság.

1. Fejlesztési elképzeléseim

Nem könnyű manapság fejlesztési tervekről imi, ha reális és megvalósítható tervekről szeretnék beszélni. Tudom, hogy a megvalósítás pénz kérdése és ezzel az iskola nem rendelkezik. Mindig az aktuális gazdasági helyzet határozza meg a lehetőségeket. Sokat köszönhetünk a pályázatoknak is, ha van hozzáértő ember a tantestületben, aki erre vállalkozik. Ám egy pályázat megírásánál figyelembe kell venni az intézmény belső működését, az azt befolyásoló jogi-, gazdasági- és társadalmi környezetet is. Fontosnak tartom, hogy ebben a rohanó világban úgy tudjunk alkalmazkodni a folyamatosan változó jogi környezethez, a törvényi változásokhoz, hogy jobb iskolát tudjunk teremteni magunknak és leendő kollégáinknak.

Mindezek alapján rövid távú célom csak az alapfeltételek biztosítása, a megfelelő munkakörnyezet kialakítása.

Ami a hosszú távú célt illeti, a tanulóifjúságból indulok ki. Sajnos, egyre több a nehezen kezelhető, magatartászavaros, tanulási nehézséggel küzdő diák, vagy aki ugyan korban elérte már az iskolaérettség fokát, de mentálisan még nem, ám az óvodában nem maradhat. Tudunk

kell kezelni őket. nem szabad, hogy egyes diákok magatartása miatt a többiek tanuláshoz való joga csorbuljon.

A Tóth László Általános Iskola 110.évfordulójára kiadott évkönyv előszavában ez olvasható:

„ A rendszerváltást követően a magyar közoktatás óriási változáson, átalakuláson ment át. Az iskola számára is komoly kihívást jelentett, hogy hogyan tud megfelelni az új elvárásoknak, igényeknek. Helyt tud-e állni a közoktatásban is kialakult versenyben, képes-e megújulni, fejlődni, bővíteni kínálatát, értékeit, hagyományait? ”

Igen, az iskola mindig a megújulás alaptere kell, hogy legyen. Be kell látni, ha egyfajta módszer már nem alkalmazható, akkor változtatni kell. Tudnunk kell megújulni és tudnunk kell kommunikálni a tanulóinkkal.

William Strauss és Neil Howe elmélete az x, y z generációról kimondja, hogy jól definiálhatók a generációk közti különbségek. Ezt saját magunk is tapasztalhatjuk nap, mint nap az iskolában is és otthon is. Ami számunkra csak hosszú tanulással elsajátítható, az a gyerekeinknél veleszületett képesség. Az ő felfogásuk szerint, mi az x generáció gyermekei ugyan sok mindent megéltünk és értünk is, de még mindig - az y generációhoz képest- csak digitális bevándorlók vagyunk. A változás a mindennapjaink része. Megvannak a különbségek a generációk között, ami gyermekeinknek természetes az a nagyszüleinknek megfoghatatlan és elérhetetlen. Fontos ezen változásokra reagálni. Így az iskolai tanítás sem lehet már ugyanaz, mint volt 20-30-40 évvel ezelőtt. Nagyon fontos, hogy a pedagógus meg tudjon újulni! Ami hatékony volt 5 éve, nem biztos, hogy ugyanarra az eredményre vezet most.

A mai pedagógusnak kicsit polihisztornak kell lennie. nem elegendő csak a szakma iránti szeretet és elkötelezettség, nem elegendő a tantárgya szeretete és magas fokon művelése. Manapság a tanított gyermeknek egyszerre vagyunk példát mutató pedagógus, de egy kicsit szülői szemmel is oda kell rájuk figyelni, jó, ha egy kicsit pszichológusok is vagyunk és elengedhetetlen, ha bizonyos fokú bizalmát is élvezzük a gyerekeknek.

Sajnos a mai világban, ahol nagyfokú a létbizonytalanság és a szülők csak éjt nappallá téve dolgoznak, sok helyen a pedagógus többet találkozik a gyermekkel, mint a saját szülei. Másutt azt tapasztaljuk, hogy a szülő nem tud gyermekével foglalkozni; ugyan elküldi iskolába, de semmit nem tesz a neveléshez hozzá. Azt várja, hogy az iskola majd megoldja a gondjait, amit ő otthon nem tud. A szülői ház sok esetben nem tölti már be a hagyományos szocializáló funkcióját. Egyre több a csonka vagy mozaik családban felnövő gyermek. A biológiai életkor

nem azonos a mentális életkorral. Az iskolában dolgozóknak felkészülteknek kell lenniük erre és tudniuk kell kezelni a helyzetet. Ezen több feladat hárul nevelés címszó alatt a pedagógusokra. Nem elég a minőségi oktatás, a mindennapokban használható tudással is szolgálnunk kell a tanulóink számára és ha sok esetben ezek az egyszerű szabályok, az emberi normarendszer szabályainak megtanítását jelenti, akkor azt kell tennünk. Mindezek együttes eredménye lehet majd a biológiai és a mentális életkor közelítésének kulcsa.

A változás itt van, átszövi az életünket és ezekre reagálni kell! Kötelességünk alkalmazkodni ezekhez és a gyerekeket is megtanítani, belevélni az újba.

Céлом egy olyan iskola kialakítása, amiben a szülő is látja merre halad gyermeke, érti és érzi, hogy a változás kell és jó is. Céлом egy olyan gyermekközpontú iskola kialakítása, ahol a tanuló játszva tanul, de nem csak tananyagot, hanem normarendszert is elsajátít. Ehhez az kell, hogy a nevelőtestület egy normarendszer alapján dolgozzon és egy cél érdekében munkálkodjon. Fontos, hogy a szülőt is bevonjuk a tanításba, tanulásba különböző programok keretein belül. Mindezt következetességgel és alapvető szabályrendszer felállításával kívánom elérni. Hiszem, hogy ha tudjuk milyen határok között mozoghatunk, könnyebben boldogulunk. A határok kellenek a gyerekeknek, csak akkor tud fejlődni, ha tisztában van azzal, mi a helyes, mi a helytelen és ezt nekünk, pedagógusoknak kell megmutatni, megtanítani számukra. Szükség van egy szabályrendszerre, amit minden pedagógus következetesen betart és betartat, mert tudják, belátják, hogy csak így fogjuk elérni célunkat.

Sokfelé érdeklődtem már, hogy mit lehetne tenni egy olyan iskolában, mint a miénk, ahol a gyerekek egymás iránti agressziója felfokozott, tanulás iránti motiváltsága egyre csökken, ahol a szülő nem partnere az iskolának. Szemléletváltás kell! Én ezt a szemléletváltást egy győri iskolánál találtam meg, akik hasonló társadalmi rétegből jövő tanulókkal dolgoznak, akik be tudták vonni a szülőket, akik motiválttá tudták tenni a gyerekeket a tanulás iránt, ahol elfogadott egy normarendszer, ahol javult az igazolt-igazolatlan hiányzások aránya, ahol a gyerekek átlaga egy egész jeggyel javult, ahol a továbbtanulási esély nőtt. A megoldást számukra - és azt hiszem hosszú távon számunkra is - a Pressley Ridge Magyarország Alapítvány hozta el. A győri Kossuth Lajos Általános Iskola igazgatónője, Papp Gyöngyi így fogalmaz:

„Ott javasoljuk a módszer bevezetését, ahol magas a hátrányos helyzetű gyermekek aránya, jellemző a szülők iskolázatlansága, rossz szociális helyzete és gyakoriak a viselkedési problémák. Ahol az alapvető viselkedési normák megtanítása és a szociális készségek jelentős

fejlesztése szükséges annak érdekében, hogy az ismeretanyagot sikerrel tudják átadni a gyermekek számára.”

Ha mindent összegezzük, akkor azt mondhatjuk, mintha rólunk szólna ez a mondat, hiszen tanulóink 60%-a hátrányos- vagy halmozottan hátrányos helyzetű. A szülők iskolázottságára nincs konkrét adatbázis, de elég csak a régebb óta az intézményben tanító kollégákat megkérdezni, ők az esetek többségében régről ismerik a tanulóink szüleit, hiszen ők is ezen iskola diákjai voltak. A tanulóink szociális helyzetéről egyrészt a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülők száma is irányadó lehet – 185 főből 112 fő – másrészt a személyes tapasztalatok is megerősítenek bennünket. Tudom, hogy ha segítünk tanulóinknak az alapvető normarendszer elsajátításában, segítünk megérteni nekik a körülöttük zajló dolgokat, akkor belátják, hogy a tanulás a kiindulópontja mindennek. Képesek lesznek a hosszú távú kitartásra, hogy boldog, tudatos felnőtteké váljanak.

VI. A Pressley Ridge program röviden

Ez egy olyan komplex nevelési-oktatási rendszer, ami hatékony és előremutató segítséget és szolgáltatásokat nyújt a magatartási- és viselkedési zavarokkal küzdő gyermekek, fiatalok és családjaik számára abban, hogy megtanulják hogyan is kell viselkedésüket úgy irányítani, szabályozni, hogy az elfogadható legyen saját maguk, és környezetük számára is.

A program alapjainak megalkotója Nicholas Hobbs volt, aki 1960-as években kidolgozta a Re-Education filozófiát, ami nem jelent mást, mint a magatartási- és viselkedésminták újratanítását. Ennek a módszernek 12 alapelve van, ami mindig szem előtt tartja a fiatalok erősségeit. A cél, hogy a magatartási- és viselkedésvizavarokkal küzdő gyerekek életvezetési esélyeit növelje és segítse a velük és családjaikkal, lakókörnyezetükkel foglalkozó szakembereket. Fontos szempont, hogy a program adaptálható mindig az aktuális mikro-, és makro-környezetbe, annak sajátos felépítése szerint.

1. A Pressley Ridge módszer 12 alapelve

1. Azért vagyunk itt, hogy a gyerekeket és a családjaikat segítsük.
2. A programunk akkor sikeres, ha a gyerekek és a családok, akikkel foglalkozunk sikeresek.
3. Az idealizmus elengedhetetlen.
4. Egy egyszerű megoldás gyakran a legjobb megoldás.
5. Vállaljuk a legnagyobb kihívást.
6. Mindannyian tanárok vagyunk.
7. Encourítjuk munkatársainkat, hogy fejlődjenek és vezessenek.
8. Minőség mindenképp előtt-mindig a legjobbra törekszünk.
9. Elengedhetetlen, hogy örömet leljünk a munkánkban.
10. Csak egy része vagyunk a megoldásnak.
11. Soha nem adjuk fel a gyerekekért, a családért való munkánkat.
12. Aki egyszer Pressley Ridge gyerek volt, mindig is Pressley Ridge gyerek marad.

2. A Pressley Ridge módszer alkalmazásának feltételei

A feltételek adottak! Ennek a módszernek nincsenek különleges tárgyi vagy személyi feltételei. A módszer alkalmazódik a meglévő iskolához, azzal a tárgyi eszköztárral dolgozik, ami már amúgy is rendelkezésre áll. Mi kell a tanításhoz? Gyerek, terem, pedagógus. Olyan pedagógus, aki rendelkezik a szaktárgyi tudással, akinek a tarsolyában ott van már a különféle szakmai tudás, a kooperatív tanítás, a projektoktatás vagy egyszerűen csak a máshol már bevált „jó gyakorlat”. Egyetlen dolog van, amire szükség van a módszer alkalmazása során: a következetes, akarni vágyó tantestületre. Hítem szerint csak akkor lehet sikeres egy iskola, függetlenül attól, hogy milyen pedagógiai módszert vagy oktatási struktúrát követ, ha az alapelvek közösek és a tantestület következetes!

Ahol már ezt a módszert követik:

- Dominó Általános Iskola, Budapest;
- Kornis Klára Gyermekotthon és Szakiskola, Budapest;
- Salgótarján Központi Általános Iskola és Diákotthon;
- Városcsöponyi Közoktatási Főigazgatóság Kossuth Lajos Általános Iskola, Győr.

3. A Pressley Ridge módszer megvalósításának lehetősége iskolánkban

A hosszú távú cél - hogy tanulóink boldog, sikeres felnőttek legyenek - alapjait nekünk kell megteremtünk iskolai keretek között. A módszer által kidolgozott alapelvek nincsenek messze tőlünk, sőt nap, mint nap találkozunk vele csak éppen nem tudatosan használjuk őket!

„Azért vagyunk itt, hogy a gyerekeket és a családjaikat segítsük.”

Biztos vagyok benne, hogy aki a pedagógus pályát választotta élethivatásának mindig is ezen elv szerint munkálkodott.

„A programunk akkor sikeres, ha a gyerekek és a családok, akikkel foglalkozunk sikeresek.”

Be kell látnunk, hogy a pici siker is siker! Van, aki csak annak tud örülni és azt könyveli el sikernek, ha nagy dolgokat visz véghez, de minden ember más. A gyerekek is különbözőek,

lehet, hogy ami az egyik gyermek számára természetes az a másiknak elérhetetlen. Nekünk, tanároknak kell meglátnunk a sikereket tanulóinkban és nekünk kell sokszor felhívni a figyelmüket arra, hogy „Már ezt is tudod!”

„Az idealizmus elengedhetetlen.”

Ha nem lennénk idealisták, nem is lett volna annyi felfedezés a történelem során és nem juthattunk volna el ide a minket körülvevő technikai vívmányokkal teli világba! Merjünk álmodni!

„Egy egyszerű megoldás gyakran a legjobb megoldás.”

Nem hiszem, hogy a csillagos eget kell lehozni a gyerekeknek és megígérni nekik mindent. Nem hiszek abban, hogy a gyereket csak pénzzel vagy ajándékkal lehet tanulásra sarkallni, mint oly sokféle találkoztam már vele. Lehet, hogy csak egy szó, egy simogatás, egy ölelés kell ahhoz, hogy a gyermek elinduljon a fejlődés útján.

„Vállaljuk a legnagyobb kihívást.”

Hinnünk kell abban, hogy minden gyermek megéri a fáradságot. Meg kell tudnunk látni azt a kicsi dolgot is, ami értéként ott lapul a gyermek legbelsőbb szegletében!

„Mindannyian tanárok vagyunk.”

Sokszor találkoztam azzal a nézettel, hogy mert ő csak „a” szakot tanít, a másik meg „b”-t vagy hogy ő csak napközis én meg délelőtti vagyok! Felesleges különbségeket tenni a pedagógusok között, mindenki ugyanannyira értékes és fontos része a tantestületnek. Azt felejtjük el, hogy ha mi nem becsüljük meg saját magunkat, akkor ne várjuk el, hogy a másik megbecsüljön! Mindannyian tanárok vagyunk, mindannyian teszünk a gyermekért, ki-ki a maga módján!

„Bátorítjuk munkatársainkat, hogy fejlődjenek és vezessenek.”

Az elfogadó és motiváló légkör. Ez az alapfeltétele a jó oktatásnak és a jó iskolának!

„Minőség mindenek előtt-mindig a legjobbra törekszünk.”

A szakmai tudás magas fokú átadása.

„Elengedhetetlen, hogy örömet leljünk a munkánkban.”

Akinek már nem okoz örömet a tanítás, ott kezdődik a baj, aki a kiegészítő útjára lépett, nem biztos, hogy visszafordítható onnan. Örömünk akkor van a tanításban, ha vannak

sikerélményeink. Meg kell látni a sikereinket, hiszem, hogy az egységesedés ezt is előre mozdítja!

„Csak egy része vagyunk a megoldásnak.”

Mi csak a biztos alapot tudjuk nyújtani, a körülöttünk élők és a gyerekért tenni akarókkal együttesen érhetünk el eredményeket! A szülői környezet, a nevelési tanácsadó, a gyermekjóléti szolgálat mind-mind egy szorosan összekapcsolódó láncszem ebben a folyamatban.

„Soha nem adjuk fel a gyerekért, a családjáért való munkánkat.”

Akkor érünk el eredményt, ha nem csüggedünk a döccenők miatt, kitartóak, állhatatosak vagyunk! Sokan, sokszor az első akadálynál feladják, nem szabad!

„Aki egyszer Pressley Ridge gyerek volt, mindig is Pressley Ridge gyerek marad.”

Remélem, a mi gyerekeink is így vélekednek majd egyszer erről!

VII. Záró gondolatok

Elkényelmscedtünk az évek alatt? Nem akarunk már energiát belefektetni a tanításba csak amennyit tényleg nagyon szükséges? Nem érdekel, ha a gyerekek nem érti, én leadtam az anyagot! Mindezen szemléletnek mennie kell!

Csak akkor érhetünk el eredményt a feladatban, ha – függetlenül a módszer adta lehetőségektől – új alapokra fektetjük jövőnket! Szükség van erre, szükség van a régi és új szabályok kimondására, tudatosítására! Szükség van az egységesülésre!

Hiszem, hogy ez a tantestület képes erre, tudom, hogy félnek kimondani, de érzik, hogy kell a változás!

Ez a változás nincs olyan távol, mint hinnénk, hiszen megvannak az iskola értékei, melyekre lehet alapozni:

- a meglévő hagyományrendszer, a rendezvények, rendezvénysorozatok,
- a kreatív gondolkodással rendelkező kollégák,
- a képzett és gyakorlott szakmai közösségeink,
- a segítő szakemberek munkája,
- az alapvető tárgyi feltételek,
- intézményi szintű kapcsolatrendszerek.

Szakmai pályázatomat Molière gondolatával zárom:

"Nemcsak azért vagyunk felelősek, amit csinálunk, de azért is, amit nem."